

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Előfizetési ára:
a magyar birodalomban és Ausztriában:
Egész évre 4 kor.
Fél évre 2 kor.
Negyed évre 1 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Práter-utca 44. sz.

— Egy petitsor hirdetés ára 20 fillér. —

A német birodalom államaiba egész
évre **6 korona.**

Európa egyéb államaiba és Amerikába
egész évre **8 korona.**

Merénylet a kereszt ellen.

Szomorú események történnek hazánkban. Napról-napra jobban vesz ki az emberek szívéből a hitbe vetett bizalom.

Mind jobban és jobban fordulnak el attól a kerestől, amelyhez fűződik ezredéves törté-

ket elkövetnek ellenünk a zsidók. Azok akiket hazánkba fogadtunk. Akik az uzsora útján szerzett vagyon által hatalomra jutván, nem rettennek és nem rettennek vissza megsérteni azt a keresztet, *mely mindig legdrágább kincse volt*

Nagyanyó levele unokájához.

nelmünk minden fényes dicsősége, minden küzdelme és szenvedése.

A nemzet szóltalanul nézi, hogy szent jelvényt: a keresztet lealázzák. Mert valljuk be nyíltan, hogy annyira elhatalmasodott már a zsidó-uralom a sajtóban épp úgy, mint a közélet terén, hogy már alig merünk föl szólalni azon igaztalan és méltatlan dolgok ellen, melye-

a magyar nemzetnek, melyet elválasztani sohasem tudott a haza fogalmától.

Kereszt és kard vezette századokon keresztül ezt a nemzetet. És ha diadalmának mámorában örömkönyek égtek szemében: akkor is a keresztén függő Istenembernek adott érte hálát. Viszont, a szenvedés és rabság láncában is az Üdvözítő töviskoronás fejéret ekintett s onnan

merített vigasztalást. Ma ezen szent keresztet, tehát magát, szent hitünket illetik a zsidók oly bántalmakkal, amelyeket eltűnünk nem lehet, melyeket eltűnünk *nem szabad!*

Mert bár a hazafiságnak csufolt takaró — s a liberális eszmék lepedője alá akarják rejteni a zsidók hitünk elleni támadásait — nekünk föl kell szólalnunk ezek ellen. Nekünk nem szabad engednünk azt, hogy szent hitünk jelvényét megsértsék azok, kik csak hálával tartoznak a nemzetnek, mely keblére ölelte őket, amely megadással türi, rut, fekete hálátlanságukat.

Hiába hirdetik a zsidók hazafiságukat! Ez ismeretes mindnyájunk előtt.

Ha igazi hazafiak volnának, avagy ha hazánk valamennyi sajtója keresztény kezekben volna, akkor meghallanák magyar testvéreink segélykiáltásait a székely földről. Ha igazán hazafias volna az egész magyar sajtó, akkor meghallották volna Sopron, Pozsony és Vasvármegye környékén az árvíz által elpusztult magyarok segélykiáltását is.

De ezt nem hallotta közülök senki!

Midőn azonban a romániai zsidókat kiűzték: akkor összegyűltek a százezrek. Persze: első a zsidó! A magyar nép csak szenvedjen!

Pedig ennek a szenvedő magyar népnek véres verejtékéből szivták ki milliókat a zsidó bankárok és kereskedők! Pedig ennek a szegény magyar népnek véres, verejtékes munkája táplálja őket. A magyar nép által természetből gabnával üzérkednek, oly alávaló módon, mely távol áll a tisztességlegutolsó fokától is.

Azt hiszem — keresztény testvéreim — eléggé világos példája a zsidó felekezetiiségnek az, hogy a romániai zsidók számára összegyűltek a százezrek; míg az alatt az ország két végéből hangzott föl a segélykérő magyarok szivetrázó jajkiáltása. Ez a kiáltás azonban nem hatott a sajtót kormányzó zsidók fül-be! S még minket vádolnak felekezeti gyűlölettel, midőn arcuknak minden egyes vonásán gyűlölet — kajánság ragyog, — minden ellen, *ami magyar*, mert ezt ők egynek tartják a keresztény fogalommal!

Ha azonban valamelyikünknek bátorsága van felszólalni ellenük: másnap már telve vannak a zsidók által vezetett hírlapok azzal, hogy mi felekezeti türelmetlenséget hirdetünk.

Pedig kérdem: Türelmetlen-e az az ember, kinek egyenkint tépik le testéről a ruháját; s midőn még a szívébe is tört akarnak mártani, fölemeli reszkető kezét s reásujt a gyilkosra, ki nem elégedett meg a rabolt jószággal, de életét is elakarta venni? Türelmetlen-e az ilyen ember?

Testvéreim! Véremet lázítja föl azaz eset, melyet most nektek elakarok mondani.

Nyáron megsértették Budapesten, az ifjuság templomában: a tudományos egyetem épületében, a keresztény-katholikus vallás közös jelvényét: a keresztet.

Akkor az egész nemzet fölháborodott erre a merényletre. A képviselőházban mindennap felszólalás volt e tárgyban.

Követelték a miniszterektől, a kormánytól, hogy indítsa meg a legmesszebbható vizsgálatot. Hogy kutassa ki a szent kereszt megsértőit . . .

Kutattak . . . Az alávaló, egy egész nemzetet megsértő tettesek azonban ma is a marokba röhögnek: mert senki sem bántja őket.

Am most, ehhez a sértéshez hasonló történt az ország második fővárosában, a legmagyarabb városban: *Szegeden*.

Szeged város kilencvenezernyi róm. kath. lakója közül ugyanis csak egy *kálvinista* ember emelte föl tiltakozó szavát azon merénylet ellen, mit az iskolaszéki testület egyik zsidó tagja, hitünk ellen elkövetett.

Évek hosszú során keresztül ugyanis hangzott ez a kazár, az iskolaszék ülésén, *hogy a tanyai iskolákról vegyék le a keresztet; mert azok a hazát s nem a vallást szolgálják. És valjon mi történt? Az, hogy indítványából kifolyólag, minden valószínűség szerint letűnik a tanyai iskolák hófehér faláról a kereszt vagy pedig — mire ezek a sorok napvilágot látnak — már le is tűnt.*

Letűnik. És dacára annak, hogy ezek az iskolák *katholikus szülők pénzén épültek*, dacára annak, hogy *csakis és kizárólag katolikus szülők gyermekei járnak ezekbe az iskolákba.*

Nem tudom magamnak megmagyarázni azt a végtelen nagy türelmet, melylyel mi eme alávaló, szemtelen tolakodással szemben viselkedünk; azzal a tolakodással szemben, melyet a zsidók hazánk minden részében, hitünk ellen elkövettek és elkövetnek.

E törzsúrások, miket a mi hívő lelkünkön ejtenek: egy iszonyú kihívás ami véges türelmünknek. Én e részünkről való türelmességet a vihar előtti csendnek vélem. És hiszem, hogy annál nagyobb lesz ez a zivatar, mennél tovább tart a csönd. És annál iszonyúbb lesz a büntetés a bántalmakért, miket a zsidók hitünk ellen, hitünk szent jelvényén elkövettek és elkövetnek.

Félő, hogy az ehhez hasonló esetek azt a megsértett és azt a meg nem tört keresztet adják kezünkbe fegyver gyanánt, hogy ezzel a kereszttel üzzük ki ebből a hazából a hálátlanokat, az oda nem valókat, az — *ő valódi hazájukba.*

Achacius.

POLITIKAI HIREK.

Budapest, 1900. nov. 22

Országgyűlés. Mult héten — amint már jeleztük, — befejezték a negyedik ülészakot is. Az utolsó dolog volt a trónörökös nyilatkozatának törvénybe iktatása. Tehát törvény lett Ferenc Ferdinándnak a házassága alkalmával tett abbéli nyilatkozatából, hogy felesége — az ő trónra jutása esetén — nem lesz királyné, sem utódai nem fogják a trónt örökölni, tehát nem lesznek királyi hercegek.

Ennek a nagyszabásu vitának néhány hulláma átharogott a horvátokhoz is. Az időknek jele azonban, hogy világossá lett teljesen az a körülmény, hogy Magyarország alkotmányjogilag ma is ott áll, ahol ez-élt 25 esztendővel, vagyis a személyes egyeduralom alapján. Mert, ami mellette és vele van ennek az alapnak, az onnan elvehető, mihelyt az magának, az alapnak nem szolgál erősítésére. Igen sok nagy kérdés vár még elintézésre. Ezeket a kérdéseket csak a magyar egység szempontjából és csak a magyar erővel lehet megoldani. Tudják ezt odafönn, Bécsben, igen jól. Ilyenformán nem jó szolgálatot tesz az osztrák miniszter az ő császárságának, ha a magyaroknak még kevés jóindulatát elfecsérli, s a türelmét a végsőig csigázza . . .

A képviselőház ötödik és utolsó ülészaka kedden vette kezdetét, amikor ugy a képviselőházban, mint a főrendiházban az elnököket és a jegyzőket választották meg. Ez az ülészak edes kevés érdemlegeset fog letárgyalni. De ezentúl jobban fog előtérbe nyomulni a március, vagy április hónapjában megejtendő képviselőválasztások kérdése. Tehát unos-untig hallani fogunk kortesbeszédeket, melyeknek magva az: hogy *tiszta választások legyenek. Szegény miniszterelnök! Nincs a világon annyi seprő, mint amennyinek az alkalmazását kívánják tőle.*

A tegnapi és mai ülésen a tisztelt Ház egy esomó interpellációt intézett el. Ezenkívül naponként ülésezik a képviselőház összeférhetlenségi bizottsága is. Mert hát minden héten 1—2 tucat képviselő ellen teszik meg a feljelentést, akik a képviselőséggel összeférhetlen állást töltenek be.

Ne engedjünk. Multkori első, öregbötös cikkelyünkre sok helyről kaptunk dicséretet. Mert benne elevenére tapintottunk a kormánynak. Őszbecsavarodott, öreg ember kopogtatott be hozzánk. Beszélgetésbe elegyedett velünk. Lehetetlen, hogy beszélgetéséből ne közöljünk a következőket, amely a magyar ember egészséges eszejárásáról tesz bizonyosságot.

— A kormány — így beszélt emberünk — a némettel tart. A hivatalnokok, az urak és a zsidók meg a kormánnyal. Aki a fiát a falusi iskolánál tovább taníttatja annak már keresni kell a főispán, meg a tanárok kedvét. Aki hitelt keres, a takarékpénztárát, aki pálinkát főz, nagy adójával elmaradt: a pénzügyigazgatóét. Aki urakodva öltözik, aki mindenféle egyletekbe belép, aki másképpen kezd élni, mint ahogyan azt az apjától látta: az ilyen ember többnyire az urak barátságát keresi. Hát az efféle emberek szoktak engedni a negyvennyolcból. No, én megmaradok csak parasztnak. Urat, hivatalnokot, meg zsidót, még az utcán is messze kikerülök. Mert én nem engedek se a

negyvennyolcból, *annál kevésbbé az én 29 pontomból . . .* Sőt kérve-kérem az én társaimat is, hogy ők se engedjenek!

Ha minden keresztény magyar ember így gondolkodik: de más világ volna akkor ebben a tejfel-mézzel folyó s mégis nagyon is — szegény országunkban.

Kormánybiztos — új adó. Már nem tudják idefönn, hogy micsoda új adónemmel terheljenek meg bennünket? A kutya-adó után elvagyunk készülve, hogy adót vetnek az egereket pusztító macskáinkra is! A fő az, hogy minden esztendőben új adó legyen s ezt az új adót új, hangzatos, vissza nem riasztó névvel kereszteljük el. Legutóbb arról tanácskoztak a kormány képviselői, hogy jó volna Budapest székes fővárosba *kormánybiztos* kinevezni, aki a város ügyei, dolgai fölött a legfőbb hatalmat gyakorolná. Mindenesetre búsás fizetéssel. És e fizetést — természetesen — a polgarok fizetnék újabbi *házbőr* igazabban: *kormánybiztosi adó* címén.

Először csak itt, Budapezten lenne kormánybiztos. Aztán következnek a többi városok. Szóval nemsokára nyakatokon leszen a kormánybiztos — azaz hát: az új adó.

Politizáló zsidó hitközség. A kereskedelemügyi miniszter legutóbbi körutja alkalmával benézett egy kicsit Temesvárra is. Ott, a sok tisztelő között, az ottani zsidó hitközséget is fogadta. A hitközség szónoka pedig — becses neve Löwy Mór rabbi — üdvözlő beszédében kikelt a *keresztény fogyasztási és hitelszövetkezetek ellen.* Hát mi kérdezzük a tisztelt kazártól: valjon mi köze van neki, vagy nekik, (a kazároknak) a keresztény szövetkezetekhez, főképp akkor, amikor az ő hitközségében ugy sincsenek ilyen szövetkezetek. De — ha volnának is, s ha azok ellen kifogás volna emelhető, akkor se a rabbi, hanem a kereskedelmi kamara illetékes a panaszra. Vagy talán a „keresztény“ név használata Magyarországon már olyan, hogy az magában véve is képezhetné jogos panasz tárgyát, mi? No, lássátok: minden tettükből, cselekedetükből, beszédeükből kéri a keresztény ellenes gyűlölség! Talán akadnak még Temesváron jóra való emberek, kik megtanítják a rabbi urat egy kis *móresre.*

Az új brassói főispáni szék sokáig volt üresedésben. Végre valahára most be lesz töltve. A kormány egyik derék mamelukja: Kiss Bálint magyar-igeni nagybirtokos fog a brassói főispáni székbe ülni. Egygyel több!

Vándor kiállítások. Végre egy üdvös intézkedés a sok üdvtelen köött. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter ugyanis elhatározta, hogy a magyar ipar fejlesztése érdekében, a jövő esztendőben az ország népesebb helyein vándorkiállítást fog rendezni. Az első ilyenmü kiállítás Kolozsvárott — a Mátyás szobor leleplezése alkalmával — lesz, amelyet Arad, Szeged, Debrecen, Pozsony, Szolnok, Székesfejérvár, Győr, Szombathely fognak követni.

Mégegyszer a kivándorlás ellen.

Báró Hornig Károly veszprémi püspök és Fehér Ipoly pannonhalmi főapát Fenyvessy Ferenc főispánnak felhívására pásztorleveleket bocsátottak ki, melyekben a lelkeskedő papságot felhívják, hogy tartsák vissza a népet a kivándorlástól. A méltóságos egyháznagyok pásztorleveleivel szemben pedig egy tótsági plébános az egyik napilapban érvekkal bizonyítja amaz állítását, hogy: a kivándorlást megakadályozni vétek

az egyéni és a honi jólét ellen. Azt tehát nem volna szabad megakadályozni, hanem inkább elősegíteni.

Érvei között nagyon megszívlelhető az, hogy az amerikai dollárokkal, hogy váltja vissza a koldusbotra jutott szegény nép földjeit, házait.

Van valami benne. Ámde nekünk — kik mindig a kivándorlás ellen foglaltunk el álláspontot — ezt minden bütijében nem szabad helybenhagynunk s nem lehet melegelednünk azzal, hogy a nép kivándorol, mert ott, Amerikában többet keres, mint itt.

Nem. Nekünk a dolgok mélyére kell hatotni, keresni, kutatni azokat az okokat, melyek a népet kivándorlásra bírják.

Ime, az egyik főök itt is van: Nézzük csak az említett egyháznagyok pásztorleveleit.

Mi azt hisszük, hogy ezeket a pásztorleveleket az egyháznagyok azért írták, hogy tényleg meg is szűnjön a dunántulról a kivándorlás, — és nem egyszerűen csak szivességet akartak tenni Fenyvessy Ferenc főispánnak és a dunántul nagybirtokosainak.

Akkor pedig ilyenformán nem elég a hazafias frázisoktól csepegő pásztorlevél. Hanem követelniük kell nekik is a nép számára az ő jogait, hogy ebben a hazában a nép, böcsületes munkájával tisztességesen meg is élhessen.

Mindaddig pedig, míg be nem hozzák az általános, közvetlen és titkos szavazati jogot, és amíg meg nem valósítják a népnek a 29 pontu programban foglalt követeléseit: nem hogy csökkeni, hanem évről-évre rohamosan fog emelkedni a kivándorlás, még akkor is, ha minden püspök minden hónapban írna pásztorlevelet a kivándorlás ellen és ha minden keresztény katolikus lelkész egyébről se prédikálna soha, mint a kivándorlás veszedelmességéről.

Mert, amíg általános, közvetlen és titkos szavazati jog nincsen, addig csak olyanok lesznek mindig a képviselőház tagjai, kik minden példabeszéd között ezt tartják be a legszigorubbán: „Igélni uras, megtartani parasztos.“

A választások előtt mondott szép, de eddig soha be nem tartott ígéretekből pedig a nép meg nem élhet és így kénytelen kivándorolni oda, ahol a becsületes munkát tisztességesen meg is fizetik; — ahol nem üzi ki, (mint nálunk) a szegény embert gunyhójából és nem veszi el utolsó vánkását adó fejében az adóvégrehajtó — és ahol 2 évi ottartózkodás után már teljesen egyenjogu, szavazati joggal bíró polgár.

Nálunk ilyen jogot sohase nyerhet. Miért? Azért, mert böcsületes munkából nálunk nem lehet vagyont szerezni. A szavazati jog pedig nálunk a vagyonhoz van kötve.

Ezekért — a nép jogaiért — küzdenek tehát ami méltóságos egyháznagyjaink a felsőházban és ne csak a királyt tudják üdvözölni nevenapja, születésnapja, az ujév stb. alkalmából, hanem *lássák meg a nyomorban szülő népet* is és iparkodjanak annak nyomorán ne alamizsna osztogatással, (ami csak dolog-

kerülőket nevel,) hanem *törvényes intézkedésekkel segíteni.*

No, de elismerjük azt, hogy egyháznagyjainknak, különösen, akik valóságos belső titkos tanácsosi cím, a Lipót-, Szent-István és egyéb rendjel után áhitoznak, — nehéz a nép érdekében küzdeni a törvényhozás termében akkor, amidőn apostoli királyunk oly hamar megint a népük jogaiért bátran küzdő horvátországi egyháznagyokat.

No, de a horvát egyháznagyok nem is engedik törvényadta jogait senkitől se csorbítani és így egyszerűen napirendre térnek az ilyen jogtalan és törvényellenes megintések felett és harcolnak bátran tovább nemzetük, hazájuk érdekében.

Ha ilyenek lesznek ami méltóságos egyháznagyjaink is, akkor a nép nem fog kivándorolni. Mert újra remélni fog, hogy nyomora már nem tart soká és ismét megélhet böcsületes munkájával *hazájában*, amelytől éppen a népnek a fia válik meg legnehezebben, nem úgy mint az „ur“, aki gyermekkorában már bebarangolja az egész világot, szórakozás, élvihalászás céljából. Nem csuda, ha így aztán nem is ismer se hazát, se hazaszeretetet.

Ha a méltóságos egyháznagyok igazán csökkenteni óhajtják a kivándorlást, akkor pásztorleveleiknél ezerszerre hathatósabban érhetik ezt el, ha mielőbb megvalósítják a novai esperesi kerület keresztény hazafias papságának Pákán 1900. évi szeptember hó 6 án tartott koronatanácskozmánya alkalmával fölvetett jegyzőkönyvéből a következő határozatot:

„Fölvívás intéztesék az egyházmegye összes esperességi kerületeihez, hogy még az őszi tanácskozmányok alatt beható tárgyalás alá vegyék és sürgősen nyilatkozzanak annak szükségessége felől, hogy az összes egyházmegyei vagyon, s az egész egyházmegyében lévő alapítványi összegek koncentrálva, egy egyházmegyei bankban kezeltessenek, mi által a keresztény fogyasztási hitel-értékesítési szövetkezetek és egyletek egy erős alapot nyernének és így tisztán katolikus és a még józan keresztény nép érdekeinek nyujtanának szolgálatot.

Ha ezt megvalósítják méltóságos egyháznagyjaink (amiért mi különben — a *Magyar Néplap* régi évszámaitanusága szerint, — már évek óta küzdünk,) akkor igazán áldani fogja őket hazánk népe.

Mert az egyházmegyei bankok kiragadják majd a népet az uzsorások karmai közül és megmenti őket a hazának. De persze, a keze munkája után élő népen azért az egyházmegyei bankok sem segíthetnek. Ennek kivándorlását egyedül csak minél magasabb törvényes minimális munkabérek és szigoru munkásvéd-törvények mielőbbi behozatala által lehet megszüntetni.

Ne kívánják a nagy urak a becsületes munka után tisztességesen megélni akaró néptől, hogy az csupa hazaszeretettől örüljön nyomorban élni abban a bazában, melynek ferde törvényei következtében az ősi benszülött nép nem is szolgává, de az ókori rab-

szolgánál is nehezebb rabságba süllyed és *idegenek lesznek az urak.*

Adjátok meg a népek tehát az ő jogait, hogy tisztességes megélhetést vivhasson ki magának e hazában és akkor majd nem fog kivándorolni — Amerikába.

Népbarát.

A keresztény magyar munkás sorsa.

Európa számos országai között egy országban sincs oly nagy nyomor, nélkülözés és elégedetlenség mint a magyar munkások közt.

Ha annak okát tudni akarjuk, legelső sorban maguk, a munkások közt kell azt keresnünk. A magyar munkások helyzetével kell megismerkednünk. Azok társadalmi, politikai és erkölcsi életébe kell egy kicsit tekintenünk.

— Ez nekem nem hazám! — mondja a földmives. Mert nekem mindegy, akár hol és akárkinék is szántom a földjét, csak megélni tudjak és szabad legyek!

— Ez nekem nem hazám! mondja az iparos. — Itt születtem, itt nevelkedtem, itt inaskodtam és itt katonáskodtam. Ez igaz, csak hogy ez az ország nem nyújt megélhetést. Nem ad nekem semmiféle jogot. Nem számít engem hazafiai közé!

Igy beszélnek és gondolkoznak a keresztény magyar munkások.

Csoda-e? Bizony nem! A munkás, bármily egyszerű is az esze, annyit csak mégis tud, hogy nem *jól van ez így.* Miért van más országban másképpen, mint nálunk, Magyarországon? Miért nincs más országban is az a nagy nyomor, nélkülözés és elégedetlenség?

Mert ott a munkásnép ügye-baja, a kormány szívében fekszik; segít a munkásnépen, ahol csak tud. Jól tudja ezt a keresztény magyar munkás. Azért van nálunk az a nembánomság és nemptörődőség a munkások között.

Jönnek aztán a népbolondítók világmegváltó eszméikkel. Tele beszélnek a jámbor munkás ember fejét:

— Hozzánk csatlakozzatok! A mi zászlónk alá, a „világmegváltó szociáldemokrácia” zászlója alá! Mely azért lett kibontva, hogy a munkások millióit felszabadítsa a járom alul! Ide jöjjetek, ahol a ti boldogságtokért és javatokért küzdünk. Hozzánk jöjjetek, kik harcot üzentünk a nagyoknak, a milliók urainak.

Aztán beszélnek földfelosztásról, szabad szerelemről és tudja az ördög, még mi mindenről. És ugyanakkor mindent ígérnek: eget, földet, jogot, szabadságot, munkanélküli életet.

Az amugy is elégedetlen munkás, felül a hiu ígéreteknek: és szociálistává lesz. Nemcsak a hazát, de a vallást is tagadásba vonja. Ahelyett, hogy segítené, még rosszabbat a helyzetén. — Az okosan és józanul gondolkozó keresztény magyar munkás intó szava pedig kiáltó szó a pusztában!

Csoda-e hát, ha a keresztény, magyar munkás

nyomorog, nélkülöz, elégedetlen? — „Ki mint veti ágyát, úgy aluszsza álmát!” — mondja a közmondás. És a közmondás igazat mond!

Ha a keresztény, magyar munkások összetartásának s mindannyian a „Magyar Néplap” szenytelen zászlója alá sorakoznának, akkor minden *másképpen* volna. Mert csakis *e kis lap az egyedüli*, mely bátran és nyíltan szembeszáll minden veszéllyel, ami a keresztény, magyar munkást fenyegeti!

Csakis e kis lap az egyedüli, amely igazán a keresztény, magyar munkás helyzetén akar segíteni!

E kis lap az egyedüli, mely szüntelenül hangoztatja: Jogot a népek! Választói jogot, a keresztény, magyar munkásnak is!

E kis lap az, amely a hazát szeretni, Istent tisztelni és jóakaróinkat becsülni tanítja!

Sok támadást is kell neki emiatt kiállani és mégtöbbet visszaverni azoktól, akik a keresztény, magyar munkásnép bajával, a legkevesebbet sem törődnek. De azért e kis lap nem csügged. Nem adja fel a harcot! — A Szentírás nyomdokain halad: „Harcolok véled a harcnak böcsületes fegyvereivel: a hittel és szeretettel”.

Ha minden keresztény, magyar munkás testvérem, úgy gondolkoznék, mint én, úgy cselekednék, mint én: akkor nem volna az a nagy nyomor, nélkülözés és elégedetlenség a keresztény, magyar munkások közt!

De a legtöbb keresztény, magyar munkás nem törődik a haza sorsával. Nem törődik vallásával. Amiatt van aztán az a nagy *tudatlanság és elégedetlenség.*

A mai államkormányzattól nem várhatunk semmitse, ami a helyzetünkön javítana. Mi a magunk erejére és azok erejére vagyunk utalva, akik szent kötelességüknek tartják: a keresztény, magyar munkások helyzetén javítani. Nekünk azokkal kell tartanunk. Vezér és tisztek nélkül nem lehet harcra menni! Nekünk a „Magyar Néplap” zászlója mellé kell sorakoznunk. Ő a mi vezérünk, ő a mi vezetőnk, istapolónk, tanácsadónk. Tehát az ő általa hirdetett elveket kell vallanunk. A 29 pont táborába kell mennünk, ha bajunkon segíteni akarunk!

Ha a 29 pontot kiküzdöttük magunknak: csak akkor leszünk boldogok és elégedettek!

Tehát sorakozzunk! Minden keresztény, magyar munkásnak kötelessége: a keresztény, magyar munkás zászlója mellé sorakozni. Ez a zászló pedig a „Magyar Néplap” zászlója. A tudatlanokat pedig, fel kell világosítani, *hogy a 29 pont: a haza nagyságáért, a keresztény vallásért, a szegény magyar munkás nép érdekeiért küzd!*

Előre tehát! Sorakozzunk, a zászló alá, amely érettünk, a mi földi boldogságunkért, a mi javunkért, a mi igazunkért lett kitűzve.

Előre!

Éljen a józan gondolkozásu, keresztény hazafias, magyar munkás nép!

Éljen a 29 pont!

H A.

Naptárak az 1901-ik évre.

Lapunk kiadóhivatalában (a Szent Gel-
lért kath. műintézetnél, Budapest, VIII., Práter
utca 44.) a jövő 1901-ik esztendőre a követ-
kező naptárak rendelhetők meg:

Szent István Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)

Szent József Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)

Lourdesi Nagy Képes

Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)

Keresztények Naptára, ára 50 fill. (25 kr.)

Gazdálkodók Naptára, ára 60 fill. (30 kr.)

Gazdasszonyok Naptára ára 1 kor. (50 kr.)

Tömeges megrendelésnél: a Szent István
Naptárból. Szent József Naptárból, Lour-
desi Nagy Képes Naptárból, s a Gazdálko-
dók Naptárából — külön-külön — 10 dar-
bot 5 kor. 20 fill. (2 frt 60 kr.) 20 darabot
10 kor. (5 frt.) 40 drbot 19 kor. 20 fill. (9 frt
60 kr.) 100 drbot 44 koronáért (22 frtért),
továbbá: a

Keresztények Naptárából 10 drbot 4
kor. 50 fill. (2 frt 25 kr.) 20 drbot 8 kor.
40 fill. (4 frt 20 kr.) 40 drbot 16 kor. (8 frt)
100 drbot 36 kor. (18 frtért) végül: a

Gazdasszonyok Naptárából 10 darabot
8 kor 40 fill. (4 frt 20 kr.) 20 drbot 16
koronáért (8 frtért) szállítunk.

Hiszszük, hogy olvasó közönségünk nap-
tárait csak is nálunk szerzi be s egyuttal
kérjük őket, terjeszszék ismerőseik s bará-
taik körében is.

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Még ebben az esztendőben, január hónapban lettem
annak a „Magyar Néplapnak“ előfizetője, amely még Lepsényi
Miklós szerkesztésében jelent meg.

Tettem pedig ezt abban a reményben, hogy azon
áldatlan harc után, amelyet a nagyszájú, büszke angol nem-
zet, a maroknyi hős bural — akarom mondani, a „Néppárt“
a „Magyar Néplappal“ folytatott — a hős búr haladni fog
az ő régi, szeplőtelen utján, követvén a megtépett, de büsz-
kén lobogó zászlóra irt 29 pontot.

Reméltem, s azt hiszem, hogy velem együtt a „Magyar
Néplap“ összes olvasói is remélték, hogy Krüger, a 29 pontu
zászlóaljnak az elnöke, mindvégig, utolsó lehelletéig meg-

áll ezrede élén, s nem hagyja a zászlót kicsavartatni kezéből,
hanem megvédi, vagy, ha megvédeni már nem tudja: hősi
halállal hal meg.

Sajna! Nem így történt.

Elöttem fekszik Lepsényi Miklós levele, amelyben a
néppárttal folytatott viszálykodásra nézve többek között
ezeket is írja:

„Szomorú dolog ugye, hogy azok, akik barátoknak lát-
szottak, kiszűt róluk, hogy ellenségek. No, de majd megsegít
az Isten!“

Nevezettnek ezen levele is fenti reményemnek adott bizo-
sítékot: — és mégis, mit értünk meg? A néppártiaknak magukat
büszkén nevező képviselő urak terrorizálása és az ebből
kifolyó „szelid nyomás“ oda hatott, hogy a kis búr hőst,
„Lepsényit“ lekenyerezték, igazabban mondva, eltávolították a
harc térről, mert utjokban volt. És elhallgatott az a toll, mely
alól aransorok jöttek elő mindig. Elhallgatott Némethi
Gellért és Bakonyi Elek is, akiknek szíve egyformán dobogott
a földmivesért, az iparosért, a szegény, elnyomott, magyar
népért. Akik, — miután átéreztek a munkás méheknek, a népnek
jajait, fájdalmait, azokat szavakba öntve, a „Magyar Néplap“
hasábjain juttatták a közvélemény színe elé. És milyenek vol-
tak ezek az igék!! Mint a Long-Tom ágyu, úgy hatottak azokra,
„kik barátoknak látszottak, de kiszűt róluk, hogy ellenségek!“

Amikor Lepsényi üzenetét olvastam, hogy kibékültek,
őszintén mondom, nem örültem ennek a békének.

Vártam, mit hoz ez a béke? S mit hozott? Azt, hogy
Lepsényi kétszer irt a „Néppárt“-ba. Kétszer jelentette ki,
hogy az új Magyar Néplappal semmi összeköttetése nincs.
Se szerkesztője, se munkatársa. Fájdalom! Ez így van.

De én figyelemmel kísértem a „Néppártot“ és azt ta-
pasztaltam, hogy a kibékülés eredménye: a 29 pont meg-
szüntetését vonta maga után.

Hát ez, kérem — hogy mondjam, csunya dolog. Mert
hát olyasvalami ez, mint amit az a bizonyos madár csele-
kedett vala az ő fészkeivel. És a „Néppárt“ természetesen
hizik. De hát voltaképpen mit is ír az a „Néppárt“?

Hát kéremalásan „forog, mint a karika“ — s közli a
szentek életét és — hogy itt lesz néppárti gyűlés, meg ott lesz.
Azután közöl egy csomó „lárifárit“. De egy életre való eszme
január havától szeptemberig nem volt benne.

Ha valami komoly dolog forog szóban, azt kerülgeti,
oldalozgatja, mint macska a forró kását. Ezt pedig nem a
köznép nyelvén, hanem olyan magas stílusban teszi, hogy
ne lehessen megérteni, ami azt bizonyítja, hogy nem a kis-
emberek érdekeit, de a nagyurakét védi.

Járatam 9 hónap s ez most untig elég volt, hogy fel-
hagyjak vele. Mert igen tisztelt „Néppárt“ ujság! Mi, kis em-
berek, nem a szentek leírásából és lárifáriból élünk meg,
hanem ahoz más is kell!

Az iparos és földmives embernek tanítás kell az uj-
ságban. És ezt szeretettel kell megcselekedni. Ennek a sze-
retetnek pedig célja legyen üdvös intézkedések kivitele a
törvényhozás által, nem porhintés, félrevezetés, ígéretés és
marad minden a régi. És így csak a morál teljesedik be: „Igéрни
uras, megtartani parasztos.“ És a kisemberek nyöghetik a
mai rendszert tovább.

Mert ma, ha egy kis iparost kinek semmi ingatlana
nincs, csak két keze munkájából kell megélnie — meg-
róják 22 korona állami s az utána jövő 14 korona 68 fillér
kereseti, 3 korona utadó, 1 korona járda illeték, 66 fillér
etegápolás stb. stb. stb. adóval.

Fizetheti — mint egyszerű, segéd nélkül dolgozó munkás — a terhére kirótt 72 koronányi adót. Fiát pedig ha nem lett katona, megrójják 12 korona badi adóval, habár a törvény iparos segédnek 8 koronát állapít meg. De mi nekik a törvény! Hekuba! A fiut az apa adója után adóztatják meg a hadmentességi adóval. Ha pedig megfelebbezi, a pénzügyigazgatóság kutyába sem veszi a felebbezését.

Ha aztán nem fizeti be az illető, a jogtalanul kivetett adót, jön egy higvelejű végrehajtó, és — ha pl. az apa tartozik — foglal a fiunál és egyenesen a végrehajtási eljárásról szóló 1881-ik évi 60. t. c. 51) szakaszába ütközően. Mert lefoglalja azt az anyagkészletet is, amit a jelzett szakasz n) o) p) pontjai megtiltanak.

És ilyenkor mit kell csinálni? Mi mást, mint fizetni. Azt mondják: Vakulj magyar!

Lóthat-futhat az a szegény nyomoruit. Elutasítják mindenünnen azzal, hogy: Nem lehet segíteni, ki van vetve. Punktum.

Ezek után tehát, ne csak a templomban hangoztassák, uraim, hogy: Oszszátok el javaitokat a szűk ködök közt — de az életben is hassanak önök a törvényhozás által oda, hogy üdvös törvények által könnyítsenek azon az agyoncsigázott népen, feléve, ha önökben van még egy parányi emberi érzés. Azonban úgy gondolom, hogy önök nem tartják meg azt amit hirdetnek. Persze: Vizprédikálás — borivás!

Ámde eljő az az idő, amikor a kisemberek — a kis por-szemek — összetömörülnek és megállnak, mint a szikla. s oda kiáltják önöknek: Eddig és ne tovább! Mert:

Tudjátok-e, mennyit kértünk titeket,
Hogy irántunk emberiek legyetek.
Vegyetek be az emberek sorába,
Rimánkodtunk tinatek, de hiába.
A kérésünk ott van a Ház asztalán,
Szóljatok még ma hozzá, mert
Holnap későn lesz talán.

Mélyen tisztelt szerkesztő urnak örök hive:
1900 November 21. Nagy-Létán (Biharmegyében.)
Fedorocsó Gyula.
iparos.

Heti naptár. Nov. 25 Katalin szűz. Nov. 26. Konrád püsp. Nov. 27 Virgil püsp. Nov. 28 Rufusz vért. Nov. 29 Szaturnin püsp. Nov. 30 András ap. **December 1.** Elig püspök.

A kereszténység jubileumát a mult héten ismét két helyen ünnepelték meg a legnagyobb fényvel. A nyitrai római katolikus felsőbb leányiskolában mult vasárnap, november 18-án, — a soproni Orsolya-rendű apácák vezetése alatt álló iskolában pedig folyó hó 19-én ülték meg Magyarország kilencszáz éves fennállásának emlékünnepe. Követéreméltó példák!

Az egyházi év befejezése. Az egyházi év utolsó vasárnapja a holnapi. Tudvaló dolog ugyanis, hogy a római katolikus egyház az évet nem január elsejétől, hanem Advent első vasárnapjától számítja. Ez pedig az idén

december elsején leszen. Akkor veszi kezdetét az új egyházi évvel együtt az *Advent*, vagyis az a gyönyörűségek időszak, amelyben a világ Megváltójának eljövését várjuk, amikor az *Urjövét* minden napján, a Luzgó hívő siet az első hajnali harangszóra az *Ő házába*, hogy ott áhítatos szívvél énekelje: *Rorate coeli!* Harmatozzatok magasságbéliek!

A király a jövő évi nagy hadgyakorlatokat Pécs környékére tűzte ki. Ez alkalommal a Felső *Mailáth* grófnak miholjáci kastélyában fog lakni, ahol már most folynak az előkészületek a király fogadására.

Katalin napja. Holnap, vasárnap lesz a vértanuhalált szenvedett szűz szent Katalin napja is, akit saját édes apja, Dioskorus — azért meit keresztény hitéhez, és Jézushoz — hű maradt — Maximin helytartó parancsára végeztet ki. A szűztiszta szent nevét nálunk, Magyarországon, a leányok egyharmadrésze viseli. Németországban szintén igen sok nőnek a neve: Katharina. Katalin napja egyébként arról is nevezetes, hogy ezen a napon tartják meg igen sok helyütt a híres Katalin-bálokat.

„Istennél a kegyelem“! Ezekkel a szavakkal érkezett vissza a szatmári testvérgyilkosnak — Papp Bélának a királytól, kegyelemért való esedezése. Neki neki adott kegyelmet a király, de a tudatlan *Zsoldos* Mihálynak, — akinek ő adta a kezébe a gyilkos fegyvert, mely saját testvércsacsenek, Papp Elemérnek életét oltotta ki, — megkegyelmezett. Szerdán reggel hirdették ki a gyilkos előtt a király elhatározását, mely szabad folyást engedett a törvénynek. Huszonnégy óráig volt a siralomházban ennek az esztendőnek a leghírhedtebb Kain-ja. Csütörtökön reggel hajtotta rajta végre a halálos ítéletet Bali Mihály hóhér. Szatmáron, a kir. törvéyszék udvarában. A testvérgyilkos ur- Kain utolsó perceiben Istenhez tért. Legyen is az ő bűnös lelkének irgalmas, kegyelmes a jóságos Isten!

Szobrok felszentelése. Vallásos szép ünnepségnek volt színhelye mult vasárnap *Apatin* községe. Özv. *Wény* Mártonné 13,500 koronát adományozott egy Szentháromság szoborra, a község híthű lakossága pedig a maga körében kegyes adományokból 9000 koronát gyűjtött össze egy Jézus szoborra. Mindkét szobrot Kiss György szobrász készítette. A szobrokat mult vasárnap délelőtt leplezték le és szentelték föl egyházi fényvel, nagy ünnepséggel, beláthatatlan számú néptömeg jelenlétében.

Az édes anya becsülete. Győrben egy fiatal fiu, *Villányi* Ambró főreáliskolai tanuló meglötte *Jungi* Ferenc ölmivest, azért mert *Jungi* elcsábította édes anyját. A lövés nem halálos. Az anyja böcsületét védő fiut pedig a törvénytöréstől ugyan, de rövidesen szabadon is bocsájtotta.

Az iklódi tanító sorsa. Biz ez szomorú história. Ugy történt, hogy *Rohrer* Márton, a zalamegyei *Iklód* és *Bördöce* községek kántortanítója, már negyven esztendeje, hogy tanítókodott. Vállai már görnyedtek. Kezei is reszketősek. Beadta tehát nyugdíjaztatása iránt való kérvényét a miniszterhez. A község előljárósága pedig tudta azt, hogy a nyugdíjhoz, bizonyos részben, neki is hozzá kell járulnia. Hogy ezt elkerülje, hogy fizetnie ne kelljen, a kupaktanács elhatározta, hogy reszketős kezű tanítóját *kidobja*, még mielőtt nyugdíjára intézkedést tettek volna. Mult héten aztán az egyik szép napon jegyzőkönyvet vettek föl, melyben a nevezett tanítónak kötelességévé tették, hogy 8 nap alatt pusztuljon a lakásból, mert ha nem, leszedik az ajtókat és

ablakokat. Behatoltak a tanító lakásába is és durve szókkal tudtára adták a böles tanács végzését. A meglepett tanító erre azt mondotta, hogyha megjön a nyugdíj, akkor ő ugyis szívesen megy. Erre egy suhanc, aki tanítványa volt, odaordította, hogy majd adunk nyugdíjat a — temetőben. Szegény iklódi iskolamester tehát még most is eldalolhatja azt a nótát, mely a tanítók régi mostoha sorsát nagyon is jellemzi: s amely így hangzik:

Jaj, de bánom, jaj de bánom,
 Hogy tanító lettem;
 Minden áldott nap a papom
 Lakék jól helyzettem.
 Kiket a sors erre vete,
 Csak nyomorba esnek,
 Nincs itt másnak keresete.
 Csak a — — kötelesnek!

Óriási tűz pusztított *Sóskút* — tolnamegyei — községben. Egy asszony gondatlanságából kigyuladt a falu felső végén egy szalmafedeles csűr. Az erős szélben a lángok csakhamar a szomszéd házakra harapództak. Rövid idő múlva az egész házsor, mintegy 35 lakóház, a melléképületekkel együtt lángokban állott. Az egyre erősödő szélben minden mentési kísérlet meghiúsult. A tűzkár meghaladja a 100.000 koronát. A leégett házak közül nagyon kevés volt biztosítva.

Saját életét oltotta ki *Dallos József*, budapesti 28 esztendősi bírósági végrehajtó mult vasárnap délután, a mikor az egyik temetőben édes anyja sírjánál föbelötte magát. Tettének oka: buskomorság, életuntság.

Gazdag koldusasszony. Páris mellett, egy kis községben meghalt a mult héten egy Marie Leret nevű koldusasszony, ki látszólag a legnagyobb nyomorusággal küzdött egész életén keresztül. Mennyire meglepődtek azonban az emberek, mikor a haláleset után átkutatták a koldusasszony holmiját s odujában, egy ócska szekrény fenekén, harisnyákból készült pénzeszacskókban összesen 15 ezer forint akadtak. A vén koldusasszony ezt a vagyont alamizsnákból gyűjtötte össze hosszú éveken keresztül.

Két gyermekének gyilkosa. *Munkács*on borzalmas módon akarta elpusztítani családját egy *Iváncsik János* nevű szegény ács mestere. A minap reggel ugyanis feleségét az ácsszerszámokkal előre küldötte munkaadójához s mikor az asszony eltávozott, a borotvájával két legkisebb gyermekének elvágta a torkát. Idősebb gyermekei rémülten elmenekültek s a dühöngő ember ekkor a csűrbe ment s fölakasztotta magát. De a kötél leszakadt, mire a kétségbeesett ember a borotvával elvágta a torkát. Mikor a szomszédok megérkeztek, a két gyermek már halott volt. *Iváncsikot* még élve szállították a kórházba. A szerencsétlen ember tettének oka a *nyomoruság*.

Emberirtó háziállatok. *Érsek-Csanád* községben veszedelmes betegség ütött ki a háziállatok között. A mult héten ugyanis egyszerre megbetegedett *Felső György* községbeli gazda tehene. A beteg állatot az egész háznép ápolta. Ennek az lett a következménye, hogy *valamennyien elkapták a bajt* s négyen rövid néhány nap alatt bele is haltak. Az óta több háziállaton mutatkozott hasonló betegség, a többek közt *Szabó Mátyás* falubeli gazda két bikáján. A gazda megtapogatta a beteg állatokat, hogy lássa, mi a bajuk s tüstént elkapta a betegséget. Először a keze dagadt meg, majd az egész teste s hiábavaló volt minden orvosi kezelés, két nap alatt iszonyu kínok közt meghalt. A gazda felesége és

három éves kis leánya is elkapták a betegséget, de nem oly nagy mértékben, úgy, hogy valószínűleg felgyógyulnak. Hogy e veszedelmes és ragadós betegség tulajdonképpen miből támadt, nem tudják. A beteg állatok mind elpusztultak.

Szomorú história. *Vas Katalin*, *Csabai Nándor* zentai mezőrendőr 28 éves neje, mult szombaton délelőtt felakasztotta magát. Két nappal előbb ura rajta kapta házasságtörésen s bár megbocsájtott neje, az mégis szegényében a *Tiszába* akarta magát vetni. Ettől azonban visszatartotta férje, aki az uton még elfogta. Szombaton azonban hivatalos teendője elszólította a férfit hazulról s míg ő oda járt, neje az istállóban felakasztotta magát. Szomorú jelenség és a nép általános sülyedésére vall, hogy mindenfelől szaporodik az öngyilkosok és a gyilkosok száma. Pedig hát megvagyon írva: hogy se más — se a magad testében kárt ne tégy, igazabban: „Ne öl!”

Elcserélt gyermek. Egy előkelő budapesti katonarvos följelentést tett *Düris Katalin* nevelőnő ellen, akit gyermekcsempészettel és zsarolással vádol. A letartóztatott leány bevallotta, hogy négy évvel ezelőtt viszonya volt az orvossal s e viszonyból egy leánygyermek született. Az orvostól tartásdíjat kapott, majd később ezer forint végkielégítést. A leány néhány héttel ezelőtt levelet irt a katonarvosnak, amelyben azzal fenyegeti, hogy ha nem fizet neki huszezer forintot, akkor pellengérré állítja. Az orvos megtudta, hogy *Düris Katalin* betegeskedő gyermekét már három évvel ezelőtt *elcserélte* egy *Grandis* nevű szegény iparos leánykájával, nehogy elveszítse a tartásdíjat. Igazi gyermeke csakugyan meg is halt s a becsempészett leányka szerepelt *Düris Katalin* gyermekének. A vizsgálatot a gyermekcsempésző leány ellen megindították.

Magyar fiú levele Kinából. *Demeter György*, osztrák-magyar sorhajóhadnagy — ki ott harcol Kinában az európai csapatok között — érdekes levelet irt most haza atyjának, *Demeter Konstantin* verseci ügyvédnek. Ime a levél:

Kedves szüleim! Szeptember 20-ára volt egy erőd elfoglalása kitűzve s boldognak éreztem magamat, hogy egy különítmény parancsnokságával megbíztak. Aznap este nyolcadfél órakor szállunk partra és azonnal az erőd felé indultunk, hogy a többi csapatokkal egyesüljünk. Utközben rettenetes szerencsétlenség ért bennünket. Szakszom közepén négy, a kínaiak által lefektetett akna fölrobbant és tizenhat emberemet megölt. Papp tengerész-tiszthelytést rettenetesen megcsönkítva, halva találuk nem messze. Én is a sebesültek között vagyok, de csak néhány jelentéktelen horzsolást szenvedtem. De most már — s ezt megnyugtatóstokra mondhatom — hála a jó Istennek — jól érzem magam. Mikor a halottakat és a tizennégy sebesültet elszállítottam, az erődbe hatoltam, melyet a mieink már-már e foglalták. Most itt vagyok mint az osztrák-magyar különítmény parancsnoka. A legszivebben üdvözöl benneteket szerető és kezeiteket csókoló jó fiatok:

György.

Csudagyerek. Hatvan melletti *Lőrinci* községben van egy hat esztendősi kis fiú, aki olyan bonyodalmas számvetéseket csinál csupán fejből, hogy tudományos emberek papíron alig bírják kísélni. Az illető *Kánn Lajos*, *Kánn János* lőrinci földmivesnek a fia (Tehát nemcsak a zsidóknak a feje alkalmas a számvetésre.) A kis Lajos képes tíz számjegyből álló számsorozatot két perc alatt fejben megszorozni. Csak aztán meg ne erőltessék a csuda gyereket!

Két kecske, meg egy nyul. Egyik alföldi olvasónk írja a következő érdekes esetet: Két kecske együtt lakott egy nyullal már régebb idő óta. A mult hét vasárnapján történt, hogy a kecskéket megtánadta a legelön egy kóbor kutya. A kecskék futni kezdtek, a kutya utánuk s már majdnem elérte őket, mikor a kecskével együtt menekülő nyul egyszerre csak visszafordul egy pillanatra s szembe néz a dühös ebbel, aztán hirtelen ráugrik, belecsimpaszkodik a nyakába és elkezd harapdálni annak fejét. A kutya sehogy se tudta a nyulat a nyakáról lerázni: ugrált jobbra-balra, torkaszakadtából ugatott, de a nyul egyre a nyakán csüngött. Jó öt percig kinozta a *gyáva* nyul áldozatát, a *bátor* kutyát s mikor az már kimerült az ide-oda való ugrándozásban, hirtelen leugrott a nyakáról és elkezdett a már biztos helyre menekült kecskék után futni. Ennek a szinte hihetetlen történetnek igen egyszerű a magyarázata. A nyul ugyanis együtt lakott a kecskével, azok tejéből táplálkozott és rendszeresen szopta őket. A kecsketejtől annyira megerősödött, hogy szembe mert szállni a kutyával, mikor pedig látta, hogy jötevéinek élete és ezáltal az övé is veszélyben forog, mert mint utóbb kiderült, a nyul annyira hozzászokott a kecsketejhez, hogy nem tudt többé arról megszokni. Hogy szétválasztották a kecskéktől, mindjárt beteg lett.

Elgázolta a király vonata. A mult héten a király külön vonaton Gödöllőre utazott. A vonatot *Merkl* főfelügyelő vezette. Amint a vonat a munkásotthonhoz ért, a mozdonyvezető észrevette, hogy a sinek között halad valaki. Dacára, hogy sipoltatott, az illető nem hallotta a jelt s a mozdonyvezető nem állíthatta meg a vonatot s a szerencsétlent a kerekek összetépték. Később tudódott ki, hogy az illető a rákos-csabai vasúti bakter 17 éves cseledek volt. A felségre rendkívül izgatónak hatott a szomorú eset.

Háromszoros gyilkos. *Tari József* a „Szegedi Vadász Egylet” vadörje, kinn lakik a városon kívül, a löportorony közelében. Mult vasárnap este nyugodtan ült feleségével és menyecske leányával a vacsorához. Valami zörgést hallván, *Tari* kiküldé leányát, hogy nézze meg, mi az? De alig nyílt ki az ajtó, egy lövés dördült el és a fiatal menyecske holtan rogyott össze a küszöbön. Utána egy másik lövés és *Tari József* neje — találva a gyilkos golyó által összeesett. A golyó mellébe furódott, s most a kórházban halállal vívódik. A dühöngő vadállatnak kevés volt e két áldozat. Harmadszor is lőtt. De ez a lövés csak *Tari József* száját horzoltta. A helyszínre nemsokára kijött a rendőrség. Az ott talált manlicher-golyók bizonyították, hogy a gyilkosságot a puskapor toronyhoz kirendelt őrségnek kellett elkövetni. Azonnal letartóztatták az ott levő három katonát: kik közül az egyik bevallotta, hogy a szakaszvezetőt és másik társát látta az örökről elmenni és visszajönni: s tényleg a szakaszvezetőnek — *Vig József*nek — táskájából öt darab töltény hiányzott is. A gyilkosságot tehát a szakaszvezetőnek kellett elkövetni. A szigorú katonai törvény bizonyára halállal fogja sújtani e vérengző embert.

(r.) **Nagyothallás.** Egy gazdag hölgy, ki dr. *Nicholson* mesterséges fülkagylói által nagyothallásából és fülzugásából teljesen gyógyult, az illető orvos intézetének 25,000 forintot adományozott oly czéllal, hogy oly süket vagy nagyothalló egyének, kik nem szerezhetik meg maguknak a fülkagylókat pénzért, azokat ingyen kaphassák. Levelek intézendők: **5140. sz. Nicholson-intézet, Longcott, Gunnsebury, London. W.**

Szeretettel, bizalommal és tisztelettel kérjük kedves olvasóinkat, hogy ujítsák meg előfizetéseiket, s azok, kik még hátralékban vannak, sziveskedjenek hátralékaikat is beküldeni.

Lapunk előfizetési árai:

Egy évre 4 kor.

Fél évre 2 „

Negyed évre 1 „

KELETI J. kötszerész ur hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

Katalin-pataka.

(Néprege.)

A magyar népek Katalin napjára elmeséli:
István diák.

Szép Vasvármegyének egyik községében,
(Ezelőtt vagy kétszáz esztendővel éppen)
Élt egy telkes gazda, neve volt Jó Endre,
Róla szól e rege, elmondom én rendre.

Ebben a faluban — Györgyfalvának hívták —
Volt egy gazda ember — a neve volt Lipták.
Egy fia volt néki már katona so ba,
Hanem életében vala egy nagy csorba.

Pedig szép szál legény volt ő, Lipták Miska,
Oh, hanem a szive — az nem vala tiszta.
Káromkodott egyre, káromkodott folyton.
Nappal ugy, mint éjjel, mezón ugy, mint otthon.

Szomszédok valának Lipták és a Bárány,
Ékes virág nyíllott ennek a portáján.
Ékes virág vala Katalin, szép lánya,
Járt is sok falunak legénye utána.

De Katalin szive — bizony nem mozdult a
Ámde a fájdalom, a bü egyre dülta.
Titokban szeretett. Titokban szerette,
Liptákéknak fiát, ezé volt szerelme.

De szerelme mellett fájdalom s bü volt ott,
Szegény leány bizony így nem vala boldog.
Bánatának oka volt, hogy Lipták Miska
A jó Istent folyton, egyre váltig szidta.

Ni! Most is hallatszik káromkodó hangja,
(A kerítés mögött Katalin hallgatja.)
Pöröl az apjával, Istent káromolva,
Oesmány, rút szavait — mint az eső — ontja.

Katalinnak úgy fájt szép, lilium lelke.
— Ne bánts a jó Istent — atyja így kérlelte.
Ne bánts a jó Istent! Megver az még téged.
Az ő nevét szidni a legnagyobb vétek.

— Mit nekem az Isten? Hiszen Isten nincsen!
Am ezért nem félek tőle én semmitsem.
Bizony nincsen Isten, mert ha Isten volna —
Katalin a fülét nyomban most befogta.

Kicsi szobájába befutott ő gyorsan,
Imádságos könyvét lapozgatja ottan.
Imádkozik buzgón: „Javítsd meg őt, kérlek,
Téritsed jobb utra, s áldalak én Téged.”

Könyei a lánynak — mint a zápor — hullnak,
Amíg imát küld föl a legnagyobb Urnak
Oly halavány lészen tulipiros arca,
Hiszen a szívében dül a kétség harca.

Kérdezi az anyja: Szép Katalin lányom,
Mért oly halvány arcod, könyvedet mért látom?
Főlsajog a szíve Katalinnak — s szóla:
„Édes anyám, lelkem, nem tehetek róla!”

Nem tehetek róla, hogy szeretem Miskát,
Bár az ő ajkai a jó Istent szidják.
Szerelmemet pedig nem tudja, nem sejtí,
Rajtad kívül eddig nem tudja ezt senki.”

Felejtsd el őt lányom — így szól vala anyja —
Hisz mindig az Istent sérti az ő ajka,
Nem érdemli az meg Bárány Endre lányát,
Kinek a szavai mindig Istent bántják.

Az Istennek nevét ne vegyed hiába!
Így szól a parancsa — s ő a dőre, kába,
Szidja egyre, váltig — s nem sejtí, s nem tudja
Hogy Ő villámával egyszer agyon sujtja.

Hiába beszélnek a szép Katalinnak,
Vigasztalására bárkit hozzá hívnak:
„Nem tehetek róla — ajka csak ezt mondja —
Szeretem — bár szívem most meghasad nyomba!”

S hogy szívének bűját, könyei hullását
Apja, édes anyja, vagy mások ne lássák:
Kiment az erdőre és ott egy fatörzsre
Támaszkodva, ott hull bús-fájdalmas könnye.

Fájdalmában pedig nem látta a bokrot,
Amely mögé Miska szép lassan sompolygott.
(Mert ő, Lipták Miska, Katalint követte,
Ámde a leányka ezt észre se vette.)

És ott, a fatörzsön könyei úgy hullnak
Imádságot küld föl a legnagyobb Urnak:
Hogy tegye „őt” jobbá, hogy őt megjavítsa.
(A bokorban hallja mindezt Lipták Miska.)

S nyomban előugrott: — Sohse kérdd az Istent,
Mert nincs Isten sem fönt, sem a földön, itt lent.
Bizony nincsen Isten, mert ha Isten volna:
Engem itten kövé változtatna nyomba! . . .

Az ég nagyot dördült rémes ropogással,
Lecsapott a villám rémes csattanással.
Főlnézett most a lány: Nagy Isten! Mit láta?
Ott állott előtte Miska — *kővé válna.*

Megbüntette Isten! Kővé változtatta —
Reszketve így suttog a lánynak az ajka.
S ráborult a köre s úgy zokogott lelke,
Fájó könnyei meg *hulltak váltig, egyre.*

Nappal úgy, mint éjjel hulltak a bús könyek,
Ámde a fájdalom nem lett ezzel könnyebb.
Hulltak, egyre hulltak és patakká váltak
Fájdalmas könyei a síró, szép lánynak.

Katalin-pataknak nevezi a nép ma,
Csalódott szerelem vigaszt lelt itt néha.
S zöld bársonyos partján szerelmes legények
Szerelmes lányoknak szép mesét regélnek:

Hogy egykor egy lánynak mily nagy volt szerelme,
Fájdalmas szerelmét könnypatakba tette.
Könypatakba tette — itt a nyoma annak:
E patakat hívják „Katalin-pataknak”.

Vér

Uj, kipr
vény-
bántalm
védelem
Évente s
sabb és

Dr.

rendel na

* E

Jaj
nyával s

Az
ményiség.

Re
azt, hog

Ha
előbb-utó

Se
nyavalya

A
ismeret.

Ha
vagonoc

Fu

Ak

A

Mégis, h

A
a bajusz
no, meg
az, hogy

A
a mosta
régí időt
Hát ez
melyet E
azt mon
világ.) I
„M
rának t

Nyilttér*

Vérgyógyítás (Hemopatia).

Uj, kipróbált gyóymód. Kimaradhatatlan siker **köszvény-, asthma.,** szív-, vese, gyomor-, bél- és hólyagbántalmaknál, **ideg-, vér- és bőrbajoknál.** Biztos védelem **szélhűdés,** korai vakság és **elmezavar** ellen. Évente száz meg száz teljes gyógyulás még a legsúlyosabb és legrégebb bajoknál. E gyóymód feltalálója és **egyedüli** képviselője

Dr. Kovács J. egyetemi orvostudor

rendel naponta intézetében **V. Váci-körút 18.** Házon kívül is kezel: meghívásra vidékre is megy

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Arany mondások.

Jaj annak a kérőnek, akit az anya pártol a saját leányával szemben.

Az igazi szerelem tápláléka a hit, ruházata a reménység.

Remélj mindig! S ha már nincs mit remélned, reméld azt, hogy újra fogsz remélni.

Ha egy népet azok hagynak el, akik gazdagok, annak elebb-utóbb szegénynek kell lenni.

Semmise békíti ki a halálos ellenfeleket, mintha közös nyavalya bántja őket.

A jó tanácsnál sokkal hathatósabb gyógyszer a lelki ismeret.

Ha akkor kelsz föl a kártyázástól, mikor még csak a vagonod felét vesztetted el: még mindig nyertél.

Furcsa, mikor valaki — halottak napján születik.

Aki egyszer elbukott, az egész életében fog szenvedni.

A fog a száj egyik legnélkülözhetetlenebb alkatrésze. Mégis, ha férges, kihuzatjuk s eldobjuk.

Mindenféle.

A magyar ember bajusza. Mikor a magyar ember a bajuszát jobb felé pödörgeti: ez azt jelent, hogy lehet, no, meglehet. De, mikor halfelét húzza, ennek a jelentése az, hogy nem lehet, semmi esetre se lehet.

A régi jó idők. Öregeink, kik nincsenek megelégedve, a mostani világ folyásával, számtalanszor visszasóhajtják a régi időt, dalolván: „Nem úgy van most, mint volt régen.“ Hát ez igaz lehet. De ha az alábbi levelet elolvassuk (a melyet Helit passa irt 1663-ban az eprieknek: hát akkor azt mondjuk, hogy nem igen lehetett jó világ, az a régi világ.) Ime a levél szószerint:

„Mi az hatalmas és győzhetetlen császárnak, Egervárárnak tiszaduna között való hejeinek és hadainak gond-

viselő Ura és Parancsolója tekintetes és nagyságos vitézlő Helit pasa.

Ti az nevezett Miskolci bírák és polgárok fejetek, életek esztése alatt parancsoljuk, se éjet se napot ne várjátok, mihejt ez úri Cimeres levelünket látjátok, ottan hamar sietséggel háromezertizenkét kila árpát és tizenkilencszerezkilencven kila kölest szekerekre rakván vitést vigyetek Ujvárbá és Ujvárból levelet hozzatok, azt elne hallgassátok, mertha ö-hat napig az élest elnem indítjátok, bizonyosan elhígyjétek, hogy az várostok közepén tizet közületek körösztül vasha verettünk. Iratott az Eger várában die 31 X bris 1663. (október 31.)

Híres emlékező tehetségek. Ritka emlékező tehetsége volt egy flórenci könyvtárosnak. Az egyszer elolvasott könyv tartalmát eltudta mondani szószerint. Themistoklesről, görög államférfiuról írja a történelem, hogy Athén húszezer polgárát mind névről ismerte. A perzsák ókori hadvezére, Cyrus pedig, több százezernyi fóból álló hadseregének minden egyes katonáját ismerte. Brassai Sámuel, a mi magyar tudósunk, aki száz esztendőskorában halt meg és hetven évig tanárkodott, még száz éves korában is minden tanítványát néven ismerte. Híres emlékezőtehetség volt Kossuth Lajosnak, aki képes volt egyszerre tizenkét embernek diktálni, tizenkét különböző dologról, anélkül, hogy a fonalat elejtette volna.

A pápa lakhelye. Ö szentsége XIII. Leo pápának, manapság egyedüli lakóhelye a Vatikán, vagyis az a hely, a hol lakik. Ebben a hatalmas épületben ezeröttszáz szoba van, nem pedig tizenegyezer, a mint a monda regéli. Fogalmat ad ennek az épületnek a terjedelméről az, hogy építése közel száz millió forintba került.

A Péterfillérek eredete 728-ra vezethető vissza, amikor minden háztulajdonos, akinek legalább harmincz garas tiszta jövedelme volt, egy ezüst garast tartozott fizetni Péterfillérképpen. A reformáció alatt azonban ez majdnem teljesen megszűnt. Manap a Péterfillér önkéntes szeretet adomány, a melyet a róm. kath. hívek a szent atyának küldenek, amiért az olaszok őt — a császárok császárát — birtokaitól megfosztották.

A táncolók kimutatása. Régi dolog, hogy a táncolni szerető nő, mindig több, mint a férfi. Egy anglus kiszámította, hogy Ausztriában 3, Franci országban 7, Olaszországban 15, Angliában 25, Magyarországon pedig egy táncolni szerető nőre jut, egy táncolni szerető férfi. Legkevesebbet táncolnak a törökök, a mennyiben 9000 nőre jut egy táncos. Legtöbbit a magyarok, legszebben pedig az olaszok táncolnak. (Igy mondja az anglus. Mi pedig azt mondjuk, hogy a magyar csárdásnak nincsen párja e széles világon.)

Házi Tanácsadó.

Göröcsök. Sokféle a görös. Egyik a gyomorból, másik a fejből, harmadik a szivből, negyedik . . . ötödik — huszadik a kézről, lábból jö. Eme görös ellen egyik berlini híres orvos a következőket ajánlja:

Amikor a görös kezdetét észreveszszük, rögtön ecetet igyunk. Egy kanálnyival elégséges. Ezután ugyancsak erős ecetbe mártott kendővel borítjuk be a fejet, vagy a testnek azt a részét, amely görösökben szen-

ved. Hasznos ilyen esetben még a timsós víz öblögetés is.

A kolbász és sonka megpenészedésének meggátlása. Gyakran előfordul, hogy a kolbász és a sonka megpenészedik, azért, mert bár rövid időre — nedves helyiségbe tételnek.

Hogy ezt a bajt megakadályozzuk, vagy, ha már, megvan, azt eltávolíthassuk, semmi sem ajánlatosabb, mint egy mély tányérban közönséges konyhasót kevés vízzel leönteni, hogy így az előállott hig, sós péppel a a penészes kolbászokat és sonkákat lemoshassuk. A penész azonnal eltűnik néhány nap alatt, és a kolbász és sonka, finom sójegeccel vonódik be, mely a további penészképződést megakadályozza.

A fejfájás. Minden fejfájásnak meg van a maga oka és ezt a fájdalom neve és helye után azonnal felismerhetjük. Ha kellemetlen nyomást érzünk homlokunkban, szemünk fölött és panaszkodunk szédelésről és étvágy hiányról, úgy a fejfájás oka elrontott gyomor. Egy kis kiéhezés az ily esetben a legjobb gyógymód. Ha a fájdalom a homlokban igen nagy és lázas tünetek is mutatkoznak, akkor ez már nagyobb bajnak az előjele. Ilyen esetben legjobb azonnal orvos tanácsához folyamodni. Láz- és szédelés nélkül, homlokunkban mutatkozó tartósabb fájdalom azt jelzi, hogy a tüdőben nincs valami rendben. Ha gyakran panaszkodunk fájdalomról, mely fejünk hátsó részében mutatkozik, úgy szükséges a máj tüzetes megvizsgálása jó orvos által, mert az ily ovatosság mellett a nagyobb bajnak vehetjük elejét. Szuró fájdalom a fejben vérszegénységre mutat. Erős és egy oldalon mutatkozó fejfájás pedig okvetlen a jele nagyfoku idegességnek, ami ellen a hosszabb nyugalom teljes csendben és homályosságban képezi a legjobb gyógyszerközt. Ha a fájdalom rövid megszakításokkal lép föl és az egész fejten terjed el, úgy ez legtöbb esetben reumatikus fejfájás, amely meghülés, vagy pedig léghuzam által támadt. Ily esetekben a fejnek melegen tartása és jó izzasztó fürdő használ leginkább.

Hogyan kell az avas zsirt használhatóvá tenni? A romlott zsirt egy lábasban tüzhöz kell tenni, hogy felmelegedjék. Ha egészen felolvadt és jó meleg a zsir, 8 liter zsirhoz tegyünk fél kiló kenyeret, 2 fej vereshagymát (egészen hagyva) és egy maréknyi zöld petrezselyem-levelet öszszekötve; ezekkel együtt a zsirt egészen addig kell forralni, amíg a kenyér benne megpirult. Ekkor le kell szűrni tiszta edénybe; de az edény nehogy fából való legyen, mert abban a zsir leghamarább megavasodik. Evvel az eljárással a zsir annyira kitisztul kellemetlen ízétől és szagától, hogy csak a legkényesebb cukros tésztákhoz nem lehet használni: minden egyébhez használni; minden egyébhez használható.

Éljen a Magyar Néplap!
Éljen a 29 pontu néppárt!
Éljen a házadómentesség!

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Németország. Nagy izgatottságot okozott mindenütt az a hír, hogy Vilmos császárt — a németek hatalmas uralkodóját — Boroszlóban, egy elmebajos asszony megakarta gyilkolni. Éles baltát dobott a császár kocsijára, de a balta csak a kocsí kerekét találta, aztán a földre esett. Az asszonyt — névszerint *Schranka* Zelmát — elfogták s most a vizsgálat megindult, arra nézve, vajon az asszonynak vannak-e bűntársai, vagy se, avagy pedig örült? A vizsgálat aztán ez utóbbi körü ményt derítette föl: hogy t. i. *Schranka* Zelma örült. Ilyenformán a merénylő nem a törvénytörő börtönében, hanem az örültek házában fogja befejezni viszontagságos életét. Mi pedig könnyebben lélelkünk föl, hogy a merénylő baltája nem érte Vilmos császárt, aki tizenkét évi uralkodása alatt nem ellenséget, de barátokat szerzett magának.

Oroszország. A legszegényebb ember, tudvalevőleg az orosz cár. Élete sohasincs biztonságban. Ezelőtt két héttel utazása alkalmával akarták meggyilkolni — dinamittal. Most pedig nagy beteg. Eddig még senkisé tudja, hogy betegsége természetes-e? Vagy pedig valami merénylet áldozata. Amennyiben azt is rebesgetik, hogy az orosz cárt megmérgezték. Betegsége tifuszos jellegű és az orosz lapok szerint felgyógyulása biztosra vehető.

A kinal háború. Határozott, biztos hirt arról, hogy kinalban milyen a jelenlegi állapot: nem adhatunk. Egyik hír a másikat megcáfolja. Ha ma azt sürgönyözik, hogy a császárné tanácsosát Tuán herceget meggyilkolták: holnap ugyanezt megcáfolják. Annyi igaz, hogy Tuán újabb csapatokat gyűjt. Ő azt mondja, hogy ezeket a csapatokat a belső forradalmi elfojtására gyűjti. Pedig ellenkezőleg: a lázítás tüzet akarja szítani. A nagyhatalmak békétárgyalásai eddigelé dülőre nem jutottak.

Az angol búr háború. A búrok hős elnöke Krüger, manapság már idegen földön van. Honfitársai pedig még egyre küzdenek a szabadságért. Amde most már a hősies búr nemzet utolsó tusáját vívja. De haldoklásában is olyan, mint az oroszlan. A rajta rugókra — ha lábaival nem is tud már csapni, de azért haldoklásának leheletével is megremegteti ellenségét, a híres angol nemzetet. A legutóbbi ütközetben, a hol négyezer emberből álló sereg ellen ezerharminczáz főnyi búr állott szemközt — csak 600 angol és 65 búr esett el. A transzváli köztársaság volt elnökét — Krüger apót — utjában mindenütt nagy lelkesedéssel fogadják. Különösen a francia köztársaság tett ki magáért. Ugy fogadták a volt bujdosó elnököt, mint a királyt szokás fogadni. Krüger, ez időszerint Párisban van már, ahonnan a jövő héten fogja utját folytatni. Hogy hol fog megállapodni; még azt maga se tudja.

Rutének kivándorlása. A kivándorlás Fiumén át, most a tél küszöbén, ismét nagyobbodni kezd. Mult hétfőn 300 máramarosmegyei rutén kivándorló — köztük sok gyerek — Fiumén keresztül *Genuába* utazott, ahonnan tovább mentek Braziliába.

Éljen a hazafias szellemű független néppárt!
Éljen a 30 hold adómentessége!
Éljen az általános titkos szavazati jog!

MULATTATÓ.

Féltreértés.

A fiskális urhoz tartott valami peres ügyben három atyafi. Beküldték a konyhába egyik társukat, Tejfél Palit hogy megtudná, ha felkelt-e már az ügyvéd ur? A konyhában azt mondá neki a gazdasszony, hogy várjanak, mert a tekintetes ur még slafrokban van és csokoládét eszik.

Ki megy Pali az utcaajtóhoz és azt mondja:

— Várjunk még atyafiak, mert a tekintetes ur ferslökban van és kocsiládát eszik.

*

Kedélyes pék.

— Hogy van az pék uram, hogy zsemlyéi egy idő óta jóval kisebbek lettek?

— Hogy? Hát csak úgy, hogy hávom új vevőnk akadt.

*

Áldott lé'ek.

Nagyfeő Péter és Kisnagy Pál diskurálgatnak.

— A Tompa Jóska sógornak mégis egy áldottlelkű felesége van — szólt Nagyfeő Péter.

— Ugyan?

— Nos igen. Képzeld csak, most beteg az ura. Oszt a doktor megtiltotta neki a sörizást. Hát a felesége most — sörösökancsokban adja bé neki az orvosságot.

*

Nagy kár.

Doktor a földműves feleségéhez: Bizony nagy baj van, Cirokné. Le kell vágni egyik lábát az urának.

Cirokné: Istenem, milyen kár! Éppen a mult vásáron vettük egy pár új eszimat! Mit fog most vele csinálni?

*

Várjon!

Idegen a faluban: Hány óra van, bakter bácsi?

Bakter: Most rem tudom. De várjon az ur félóráig, akkor kiáltom el a tizenkettőt.

*

Zsidó észjárás.

Konduktor: (a zsidó utashoz, aki II-od osztályu jeggyel az első osztályba ült) Hogy mer maga II-od osztályu jeggyel az első osztályba ülni?

Izsák: Nü! Csak nem gondolja oztot, hogy II-od osztályu jeggyel a harmadikba fogok lépni?

*

Megfelelt.

Fut a cigány a lopott kakással,

— Állj meg, cigány! — kiált rá a kergető hajdu.

— Álljon meg, kend, kendet nem kergeti senki — felelt a cigány.

Kedélyes tűzoltóság.

Tűz volt vidéken. Egy kétemeletes ház égett. A tűzoltók kivonultak. Egy tűzoltó jelenti:

— Főparancsnok ur! A feckendők csak az első emeletig visznek. Aztán a második emelet ég! Mit csináljunk?

— Várjuk meg, míg a tűz leér az első emeletre — felelt a főparancsnok.

*

Még neki áll feljebb.

Vendég: Korcsmáros! Micsoda dolog ez: légy van a levesben.

Korcsmáros. De kéremalássan, azért a hat krajcárért csak nem tehetek bele egy — ökröt.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

„Édes drága vérem! Kora reggel írom e sorozzád, innen, tulnan oda — Amerikába. Valjon eljut-e levelem oda? Én édes letenem! Te vagy az egyetlen, aki még engem szeret ezen a világon, s te se vagy mellettem. Azt írod, hogy elébb megakarsz gazdagodni s úgy jössz haza. Oh, édes Ferim — lányomnak szépséges fia, te, — gyere haza. Gazdaggá teszen itthon a te öreganyád szeretete. Ne maradj ott az idegenben. Mert hiszen ha ott megtalálnál halni — a jó Isten ne engedje ezt — nem leszen senki, aki a te koporsódra könyüt ejtsen. Oh, gyere haza drágám, én édes vérem . . . vigasztald meg a teértdet siró, aggódó nagyanyádat . . .”

Ezt írja a nagyanyó az ő unokájához — nagy Amerikába. Ott a kép nézzétek!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

T. J. 1. (Esztergály.) Sziveskedjék ön is, nemkülömben lapunk összes olvasói is tudomásul venni, hogy az előző két számban jelzett gyűjtő ves levelezőlapokat azért nem kapták meg, mert azt a posta külön megakarta díjaztatni, s így a laphoz való melléklését nem engedte meg. Ez okból gyűjtő iverinket külön, boríték alatt fogjuk előfizetőinknek megküldeni, szeretettel kérve lapunknak apostoli buzgósággal leendő terjesztését. 2) Sorsjegyének még nem nézhettünk utána. Ámde előre is írhatjuk, hogy minden valószínűség szerint — nem nyert. Aztán meg — higgye el kedves felebarátunk — a sorsjegyvásárlás nem — szegényembernek való. Olyan forma ez, mintha a citromnak a magját ültetné el itten, a mi földünben. Lehet, hogy százezer közül egy — kikel. De sokkal bizonyosabb, hogy nem. Tiszta nyereség nekünk az, ha azt a pénzt, amit sorsjegyekre akarunk kiadni — a láda fiába tesszük. Ez megmarad. Tehát ez biztos pénz. A biztos pedig nem — bizonytalan. — **Cs. M.** (Mesterszállás.) 1) A 2 korona megjött. 2) Közös birtokon épült ház után (ha a birtok még fölösztatlan) adót fizetni nem kell. Csak, ha az

főlosztatott: akkor vehetik ki a ház-adót. 3) Aki a muzsikálással heresi kenyerét, azt éppen úgy adó alá veszik, mint a — susztert. Tehát: ha ez a mestersége valakinek, akkor ez után vetik ki az adót. — **K. J.** (Kassa.) 60 fillér beküldése után új esztendeig rendben leszünk. — **Sz. J.** (Hernád-Vécse.) Szavazati joga van. Tessék először a körjegyzőhöz fordulni, onnan pedig a járás főszolgabírói hivatalához. Itt kell megreklamálni. Föltétlenül beveszik a szavazók közé. — **V. Péter.** (Kapnikbánya.) Levelet írtunk, a kért dolgokra utbaigazítást adtunk, egyúttal mellékeljük a folyamodás-mintát is. — **J. F.** (Redekovcina.) Levelet írtunk. — **Achacirs.** A küldöttet rögtön közöljük — mint tessék látni. Tudósításait is köszönettel fogadjuk. Kérjük azonban a papírosnak csak egyik oldalára írni — azután, hogy tudósításaiban az események szereplőinek neveit, az időt és helyet, amikor és ahol történt — megjegyezni, mert ezek nélkül nem használhatók. A hírlapi tudósításnak hünek, igaznak kell lenni. Egyébként fogadja szíves köszönetünket eddigi, és ezután följánlandó közreműködéséért. Szívélyes üdvözetünkkel párosult kézsorítás! — **P. M.** (Mező-Tárkány.) Édes, jó felebarátunk: ha ön csak abban az esetben lesz előfizetőnk, ha mi önnek állást szerzünk: akkor csak tessék máshova fordulni. Mi jóakarattal vagyunk minden előfizetőnk irányában. Tanácsot adunk bajaikban. Sőt, ha alkalmunk és időnk volna — az ön kérésének is eleget tenénk. Ámde a szerkesztőség nem helyszerző-intézet. Tanácsunk: ha katonaviselt ember, s ha Budapestre akar jönni: küldje be az itteni államrendőrséghez — okmányával fölserelt kérvényét. Ott mindig van üresedés. Ha egyszerre nem is, 1—2 hó múlva alkalmazni fogják. No, lássa mi, előfizetése nélkül is jök vagyunk önhöz. Ön pedig anélkül is követelő velünk szemben. — **V. A.** (Szépfalud.) Igen: Győr szabadkirályi és önálló törvényhatósági joggal bíró város. Főispánja: Gróf Laszberg Rudolf. — **H. J.** (Sárvár). Förster Ottó képviselő lakása VIII., Trefort-utca 12. ifjabb Ábrányi Kornél pedig VII., Csömöri ut 76. — **D. Antal** (Sárvár). A „M. N.” — amint látja — egy mákszemnyit se változtatott a programján. Ugyanaz, ami volt: igaz és hü a néphez, az elvéhez. Hogy az ön által említett Boros Lajos ur (aki meglehet, hogy nem is él ezen a világon) a „M. Néplapot” nem sorozta a *katholikus újságok* közé a „Néppárt” c. lapba írt (?) levelében — hát az az ő dolga, vagyis Boros uré, aki ismeri a „Magyar Földművelőt”, az *Alkotmányt*, a *Kath. Hittérjesztés Lapjait*, a *Hírvédelmi Folyóiratot*, a *Legszentebb Rózsafüzér Királynéját* a *Társulati Értesítőt*, a *Páduai Szent Antal Lapját*, no meg a — *Néppártot*, csak egyedül azt a lapot nem akarja ismerni, mely a kath. irodalomban egyike volt az uttörőknek, mely 9 éves fennállása után *köponyegyet soha nem változtatott*. Mindig egy volt — most is ugyanaz. Egyébként mi hetenként közölhetnénk egy tucat *igaz* levelet, (éppen mai számunkban is egyet közlünk), amelyekben megelégedésüket fejezik ki a mi olvasóink lapunk iránt, amely nemesak kathoolikus, hanem *hazafias* is. Nemcsak a vallást, de a hazát is tanítja szeretni. Ámde mi nem igen szoktunk figyelembe venni holmi ilyfajta kirolanást. Mi nyugodtan, de *biztosan* haladunk az általunk kijelölt cél felé s ebben nem engedjük magunkat megfélemlíteni s mmiféle mumus által. Önnek és mindazoknak, kik szíves, jóakaró buzdításaikkal elismerésüket fejezték ki a M. N. iránt — szíves köszönetet mondunk. — **Hü olvasó** (Tapolca). Az 1868. LIV. t. c. 375. §-a szerint a végrehajtásnál — amennyire

lehet — figyelembe veendő a végrehajtás vasár és ünnepnapokon csakis veszély esetén fogantatható, illetőleg csakis a biztosítási végrehajtás rendelhető el. — **D. L.** (Nádudvar). A francia konzulátus Budapesten VI. András-ut 48. szám alatt van. — **Sz. J.** (Nászvad.) 1) Amerika területe 9 millió 212 ezer négyszög kilométer, lakosai száma 72 millió. 2) Amerikába a táviratnak minden szaváért 1 koronát 70 fillér tehát 85 kr. fizetendő. — **H. F.** (Gálosfa). Az egy koronás bélyeggel ellátott kérvényt a pénzügyminiszterium IV. főosztályához (bélyegjövődék, illetékek stb.) kell benyújtani. — **D. L.** (Pécska.) A világon Londonnak van a legtöbb lakosa; vagyis 5 millió 660 ezer. — **T. S.** (Oroszvár.) A vakok intézete Budapesten VI., Király-utca 94. szám alatt van. 2) Legtöbb emberben nincs meg az ön által említett jó tulajdonság, t. i., hogy cselekedeteiknek a végét is meggondolják. Így tett az ön jó barátja is, aki most a késő számom-bánomjával élő példát lehet sokak előtt. Igenis: bármit cselekszel, okosan cselekedd és a végét is gondold meg. Ezt tartja a deák közmondás is. — **Cz. M.** (Varjas). Schusztér Konstantin volt váci püspök 1899 július 23-án halt meg. Született a nyitrai megyei Szakolcán. 1817-ben. — **D. F.** (Szobonya). Valamiképpen minden mesterséget, — úgy az újságírás mesterségét is tanulni kell. Még pedig igen sokáig. Tudósításait csak tessék egyszerűen leírni, a mi dolgunk lesz aztán *megesimálni* úgy, hogy az élvezhető legyen. Értesítéseit azonban mindenkor szívesen vesszük s a küldöttet is fogadja köszönetünket. — **A. P.** (Gödre). Budapesten 28 templom és 22 kórház van. A templomok közül 15 római katolikus jellegű. — **San-Paulói olvasóinknak.** (Braziliában.) Könyvezve olvastuk siralmas helyzetüknek fájdalmas sorait, amelyet — sokak tanulságára és okulására — jövő számunkban közölni is fogunk. Egyúttal rögtön intézkedtünk a miniszteriumban is, ahol megígérték, hogy visszautazásukat lehetővé teszik. Addig is tőrjék békével szomorú sorsukat — az Úr nevében, aki adjon önöknek erőt helyzetüknek elviselésére. — **L. K.** (Székesfejérvár). Az előfizetést megkaptuk. Hogy van az, hogy a lapot csak hétfőn kapta meg? Holott mi már a lapot csütörtökön postára tesszük. A sorsjegye nem nyert. — **B. L.** (T. Tóváros). Oda se neki! Ön is megakadt tehát — kedves barátunk — amint írja — azon, hogy egy, magát tisztán katolikusnak nevező újság, ugyanekkor, amikor ezeket írja egyik olvasójának: „*még újsághirdetéseikben sem szabad semmi pénzért sem közölni egy keresztény újságnak mindent, amit egy zsidóliberális közölni lehet*” — ugyanakkor, mondjuk *ugyanazon lap* utolsó oldalán ezt a hirdetést teszi közzé: „*Minden vevő meggyőződhetik, milyen előnyös árak mellett vásárolhat Lukács Mór dívatáruházában*” . . . Ki ez a Lukács Mór? Ezt maga az illető lap szerkesztője írta meg egy-két hónap előtt egy üzenetében. Hát zsidó. No, mi ehhez nem szólunk semmit sem. Magunkban azonban gondolunk *valamit*, éppen, amiként ön. Előfizetése megjött. A mondott ideig rendben van. Szíves megemlékezéséért és lapunk érdekében tett fáradságáért fogadjunk szeretetteljes kézsorításunkat. — **A. Károly** (Adorjánháza.) A kért verset Bajza József koszoru költőnk írta és így hangzik:

„Mint a kétése tengerpálya,
Változandó életünk,
Gyarló sajkánk majd vígan száll,
Majd örvény közt sülyedünk.
De, ki tiszta öntudattal

Jár veszélyes utain,
Arra béke, fény világít
Felhőn, ég villámain.
Annak lenge csolnakát
Isten kéz vezérli át."

Második kérdésére annyit, hogy az „országos erdészeti társulat” elnöksége Budapesten V., Alkotmány-utca 9. sz. alatt van. — **B. J.** (Tura). A képviselőház jegyzői: Esterházy Kálmán, Major Eerenc, Molnár Antal, Tóth János, Nyegre László és Percel Béni. Tehát nem 10, hanem csak 8.

Figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy naptár megrendeléseiket azon a postautalványon tegyék, amelyiken a lap előfizetését utalványozzák.

Gabona- és termény-árak.

(november 22-ig)

Termény-neme	50 kgm. ára		Termény-neme	50 kgm. ára	
	kor. fill.	kor. fill.		kor. fill.	kor. fill.
Árpa	6 40	6 85	Muhar	7 40	8 —
Buza	8 —	8 60	Bab tarka	6 70	6 80
Rozs	6 40	7 20	Bab fehér	7 90	8 —
Zab	5 90	6 90	Borsó	10 —	11 —
Tengeri	6 70	6 90	Lenese	13 —	16 —
Luczerna m.	38 50	46 90	Köles	5 60	5 80
Vörös lóhere	53 50	54 —	Köles kása	12 46	13 —
Baltaczin	12 80	13 20			

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: SCHÖDL GYULA.

Iszákosság

gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt, a „Sas gyógyszerárban” külön orvosi rendellet szerint készült **Iszákosság** elleni szerrel. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára **2 frt 20 kr.**, egy kettős adag mely makacs bajnál szükséges, **4 frt 40 kr.**, az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bérmentes szétküldés. Kapható **Sas-gyógyszerárban, Lugoson 19. sz.**

Vértes-féle Sósorszesz,
Minden házban szükséges.

„Páratlan a maga nemében“

Az emberiségnek tulnyomó része szenved évek hosszú során át gyomorhajokban, amelyből csak azon esetben képes megmenekülni, ha az orvosi vélemények szerint a legkitünőbb s a világ legjobb gyomor-cseppeit, a

„Valódi“ Szent-Gáli Gyomorcseppeket

használja, mely gyors és biztos, nélkülözhetetlen házi- és népies szer. Ezen hírneves háziszert a következő esetekben eddig semmi más szer nem tudja felül és pedig *étvágyhiány, székszorulás, rosszaga lehelet, savanyu felbőgés, kólika, gyomorgyengeség, gyomorkurut, gyomorfégés, dagadtág, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor, hányás és főfájás.*

Egy üveg ára használati utasítással

1 korona.

Központi szétküldési raktár:

STEUER IZIDOR

az „Arany szarvashoz” címzett gy-gy-szerárban **Szent-Gál** (Veszprémmegye.)

Főraktár: Török József gyógytárában
Budapest Király utca 12. és Egge
Leó gyógytárában Váci-körút 12.

Ára 1 korona.

3 üveg megrendelésénél portómentesen küldetik

Steuer Izidor

Katholikus naptárak 1901-re
kaphatók
Lapunk kiadóhivatalában

Doctor Kriegl József-féle valódi angol Tannochinin - kenőcs

Before.

After.

1. megakadályozza a haj és szakál korai kihullását és őszülését és elősegíti a haj és szakál növekedését. Egy tégely bérmentve, a pénzüzetes beküldése mellett

3 korona

Chief-Office 48. Brixton-Road, London S. W.

Az utalvány címzendő:

Thierry A. gyógyszerész balsamgyára

Pregradán Rohitsch-Sauerbrunn mellett. 5

Nagybani rendelőknek tetemes eszedmény,

Kapható Török József gyógytárában, Budapest

Specialista sérvkötőkben!

Keleti-féle cs. kir. szab. sérvkötője a legújabb szerkezetű, elismerve a legtökéletesebbnek ezen genében. Nem csúszik, nem okoz kellemetlen nyomást s megfelel a legmagasabb követelményeknek.

Árak: Egyoldalu 6 frt
Kétoldalu 12 frt
Meg nem felelő kicseréltetik.

Képes árjegyzéket diszkrétcióval küld a gyar.

KELETI J.

V., Koronaherczeg-utca 17.

MAT TONYI FÉLE
GISSHÜBLER
 legisztfább égyényes
SÁVANYUKUT

Készpénz-kölcsön

birtokokra és házakra,

a valódi becsérték háromnegyed részéig, II. helyre is, 20-60 évi törlesztésre. Birtokos felmondhat bármikor, penzinteztet nem. Lebonyolítás 14 nap alatt. Konvertálás helyeg- és illetékmentes. Semmi előleges költség. Beküldendő csakis telekkönyvi kivonat, valamint kataszteri birtokiv-másolat.

Ingtalan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,
 Budapest, VI., Váci-körut 39.

Hirdetések

felvételnek a

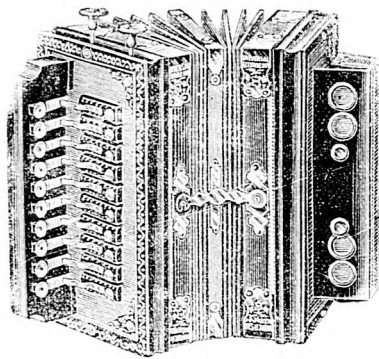
MAGYAR NÉPLAP

kiadóhivatalában.

STOWASSER J. es. és kir. hangszergyáros, a
 es. kir. hadsereg és a magy.
 kir. honvédség szállítója.

BUDAPEST, II. Lánchid-utca 5 sz.

Harmonika-árjegyzék külön kérendő

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve

Hegedűk vonóval 3 forinttól 15 frtig. Mesterhegedűk vonóval 15 frttől 300 frtig Gordonkák vonóval 10 frttől 150 frtig. Nagybőgők vonóval 20 frttől 100 forintig. Fuvolák 2 frttől 100 forintig. Szárny-kürtök 14 frttől 20 frtig. Czim-balmok 35 frttől 300 forintig. Ősi magyar tárogatók szabaldalmazva 20 frttől 60 frtig. Elpusztíthatatlan, kitűnő erős hangu harmonikák utólérhetetlen erős hanggal és tartósággal 3, 4, 5, 6, 8, 10 frttől 80 forintig. Templomi és más zenekarok részére

fuvó és vonó hangszerek

előnyös fizetési feltételek mellett legjutányosabb árban szállítatnak

Allein echter Balsam
 von der Schutzengel-Apothek
 A. Thierry in Pragrad
 J. B. Böhmer - Böhmerstadt

Nelkülönzetellen es utólérhetetlen, biztos hatásu.

Világczikk, kivitel minden országba.

Chief-Office 48. Briston-Road, London S. W.

Legmegbízhatóbb, legjobb és az egész világban dicsért és keresett háziszser a

Thierry A. gyógyszerész balzsama.

Utólérhetetlen hatásu minden mell-, tüdő-, máj-, gyomor- és egyéb belső betegségek ellen. Külsőleg a legeredményesebb

gyógyszer.

Valódi csak a minden kultúrországban védett zöld apáca-védjeggyel és a dugóelzáró lemezen bepréselt: **Egyedülvalódi** jelzővel. Bebizonyítható évi termelés 6 millió üveg. Ára bérmentes postai küldéssel 12 kis üvegek vagy 6 duplaüvegnek **4 korona**. Egy próbaüveg használati utas tással és a világ minden országában levő raktárak jegyzékével **1 korona 20 fillér**. Szétküldés csak az összeg előzetes beküldése mellett.

Thierry A. Centifolia kenőcs

(csodakenőcsnek nevezve) utólérhetetlen szívóerejű és gyógyhatású! Operációk nagyrészt fölöslegessé válnak. E kenőcs-essel egy 14 éves gyógyíthatatlannak tartott esontszű, ujabban pedig egy 22 éves, súlyos rákos betegség gyógyított ki tökéletesen! Mindennemű sebeknél és gyuladásoknál antiseptikus, gyors hatású, enyhülést, csillapult és tökéletes gyógyulást nyújt. Hatása gyorsan puhító és szétoszló és megszabadít biztosan bármint, a testbe hatolt idegen anyagtól. Egy tégely bérmentve **1 korona 80 fillér** csak az összeg előzetes beküldése mellett. Nagyobb rendelésnél árengedmény. Bebizonyítható évi termelés 100,000 tégely.

Mindkét szerről egész halom köszönő és elismerő irat fekszik bárkinek betekintésre a világ minden országából. Óvakodjék mindenki az utánzatoktól és vigyázzon, hogy minden tégelyen be van-e ég tve: **Thierry A. gyógyszerészára az őrangyalhoz**. A hol nincs helyben raktár, ne engedje magát seki hamisítvány vételére ösztökélni, hanem **rendeljen közvetlen** és ezimezze

THIERRY A. gyógyszerész-gyára Pregradában, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

(Az osztrák es. és kir. államtisztviselő-szövetség szállítója.)

(Contractor of the War-Office and the Admiralty, London.)

Kapható **Török József gyógyszerésznél Budapest, Király-u. 12.**

M

MEG

E
 a magyar h
 Egész évre .
 Fél évre . .
 Negyed évre
 Egy